

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu și Victor Boico

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

*Breslaș Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 29.01.2020 – 12.02.2020;

Instanța de apel: 13.03.2020 – 13.07.2020;

Instanța de recurs: 21.10.2020 – 17.05.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 12 februarie 2020, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul **Breslaș Ion XXXXX** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Breslaș Ion XXXXX, împreună cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală s-a disjunctat, la 06.03.2019, aproximativ la ora 04⁰⁰, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, s-au deplasat la sucursala nr. 94 a BC „Moldindconbank” SA, amplasată pe str. XXXXX din or. XXXXX, unde au forțat ușa de la intrare și au pătruns pe ascuns în încăperea acesteia. Aflându-se în încăperea băncii, au forțat ușa safeului în care se păstrau mijloace bănești în sumă de 779 000 lei, însă din cauze

independente de voința lor, adică din imposibilitate de a deschide ușa safeului, precum și din frică să nu fie reținuți în falgrant de către agenții de pază, au părăsit în grabă sediul băncii, fără a sustrage careva mijloace bănești.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 186 alin. (5) Cod penal, tentativă de furt, adică *acțiunea îndreptată spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, săvârșită în proporții deosebit de mari, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel:

- *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, potrivit căreia să fie dispusă încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Breslaș Ion a sumei de 24 787,46 lei. În argumentarea cerințelor înaintate, acuzatorul de stat a indicat că prin actul de învinuire și de sesizare a instanței de judecată a fost reflectată suma de 24 787,46 lei ce constituie cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Republica Franceză în Republica Moldova. În acest sens, au fost invocate prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora este suportată de condamnat sau este trecută în contul statului;

- *avocatul Iulian Pascari în numele inculpatului Breslaș Ion*, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în acea parte, prin care lui Breslaș Ion să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În susținerea apelului, partea apărării a punctat că prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, a subliniat faptul că prima instanță nu a reținut recunoașterea vinovăției de către inculpat și căința sinceră a acestuia, ba mai mult, în mod eronat, au fost reținute circumstanțe agravante în sarcina celui din urmă, deși în actul de învinuire acuzatorul de stat a reținut doar circumstanțe atenuante în speța dată;

- *inculpatul Breslaș Ion*, care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să îi fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, pe motiv că pedeapsa închisorii stabilită de către prima instanță este una prea

aspră în raport cu circumstanțele cauzei. Astfel, inculpatul a evidențiat faptul că se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate și îi are la întreținere pe părinții săi, a căror situație materială este precară. De asemenea, a menționat că prima instanță nu a dedus din pedeapsa stabilită, termenul executat de către acesta în Republica Franceză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020 apelul procurorului în Procuratura raionului Sîngerei, Alexandru Gordilă, declarat împotriva sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 12.02.2020, a fost admis, cu indicarea în dispozitivul sentinței a sintagmei "Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru extrădarea inculpatului în sumă de 24 787,46 (douăzeci și patru mii șapte sute optzeci și șapte, 46) lei se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului solicitării date să decidă instanța civilă".

Apelul inculpatului Breslaș Ion și apelul avocatului Iulian Pascari în interesele inculpatului Breslaș Ion, declarate împotriva sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 12.02.2020 au fost admise, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se aplică prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal și se suspendă condiționat pedeapsa stabilită lui Breslaș Ion cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

5. Pentru a motiva soluția adoptată, instanța de apel a conchis că sentința pronunțată de prima instanță este legală în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Breslaș Ion în baza art. 27, 186 alin. (5) Cod penal, iar concluzia privind vinovăția și reținerea justă a elementelor infracțiunii rezultă din aprecierea obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei, prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a reiterat că pedeapsa penală are ca finalitate restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea celui recunoscut vinovat, cât și a altor persoane. Totodată, a fost de remarcat faptul că pentru atingerea scopului pedepsei penale, legea penală stabilește anumite criterii generale și speciale de individualizare a pedepsei, care sânt obligatorii pentru instanța de judecată.

Cele menționate mai sus, raportate cazului concret de condamnare a lui Breslaș Ion în baza art. 27, 186 alin. (5) Cod penal cu dispunerea executării reale a pedepsei cu închisoare, în opinia instanței de apel a constituit o soluție prea dură pentru inculpat.

Astfel, ținând cont de natura infracțiunii imputate lui Breslaș Ion, de pedeapsa aplicată acestuia, precum și de circumstanțele cauzei și a persoanei infractorului,

inclusiv având în vedere întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare de către cel din urmă.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că inculpatul Breslaș Ion a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, s-a căit sincer de faptele comise, a restituit paguba cauzată prin infracțiune părții vătămate, se caracterizează pozitiv la locul de trai.

În același context, instanța de apel a subliniat că infracțiunea incriminată lui Breslaș Ion nu este o infracțiune consumată, de unde reiese că periclitarea valorilor sociale ocrotite de legea penală a fost de o intensitate mai temperată decât în situația unor infracțiuni consumate.

Circumstanțele reținute supra, au determinat instanța de apel de a conchide că nu este necesară executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului de către prima instanță. La caz, instanța a stabilit că sânt întrunite cumulativ toate cerințele legale pentru a antrena instituția suspendării condiționate a executării pedepsei penale, fiind convinsă că inculpatul se poate corija șă fără a fi izolat de societate.

În continuare, instanța de apel a constatat că prima instanță, deși în partea descriptivă a sentinței a motivat soluția privind admiterea în principiu a solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului Breslaș Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 24 787,46 lei, totuși în dispozitivul sentinței nu a indicat faptul dat.

Pe marginea faptului dat, au fost reținute textele legale prevăzute la art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată*, în coroborare cu cele ale art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, unde se stipulează că *dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare* – instanța de apel a considerat că prima instanță prin omisiune a admis o eroare, în sensul normelor precitate mai sus.

Astfel, pentru înlăturarea neajunsurilor din dispozitivul sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 12.02.2020, instanța de gradul doi de jurisdicție a suplinit dispozițiile primei instanțe cu următoarea sintagmă: "Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru extrădarea inculpatului în sumă de 24 787,46 (douăzeci și patru mii șapte sute optzeci și șapte, 46) lei se admite în

principiu, urmând ca asupra cuantumului solicitării date să decidă instanța civilă”.

6. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea cheltuielilor de judecată, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat a invocat că instanțele de fond neîntemeiat au ajuns la concluzia de a nu dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 24 787,46 lei, solicitate pentru extrădarea celui din urmă, în situația în care la materialele cauzei este anexat certificatul eliberat de către Direcția Cooperare Internațională și Integrare Europeană a Procuraturii Republicii Moldova, conform căruia costul cheltuielilor de extrădare a inculpatului din Republica Franceză constituie 2 4787.46 lei. Actul nominalizat, fiind eliberat de către o autoritate competentă a statului, comportă în sine o informație veridică, și din acest considerent, urma a fi reînțut drept temeii de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Mai mult ca atât, pe marginea apelului declarat de către acuzatorul de stat, partea apărării a invocat că inculpatul este de acord de a restitui cheltuielile de judecată solicitate de către partea acuzării în prezenta cauză penală.

La fel, în corespundere cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Prin urmare, instanța de judecată îl poate obliga pe inculpat să recupereze cheltuielile judiciare, atunci când se constată existența acestora pe o cauză penală concretă.

Reieșind din cele expuse, recurentul consideră că instanțele de judecată nu au soluționat în mod obiectiv chestiunea privind admiterea în principiu a cheltuielilor de judecată, adoptând astfel, o decizie neargumentată în această latură.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele motive.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Pe cale de consecință, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel și poate da o nouă apreciere probelor.

Colegiul penal lărgit constată din textul recursului de pe rol, că motivele invocate de recurent se circumscriu temeiului de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Revenind la lucrările instanței de apel, Colegiul lărgit remarcă faptul că aceasta a depistat eroarea admisă de prima instanță prin nepronunțarea asupra demersului înaintat de către procuror privind încasarea cheltuielilor judiciare în partea dispozitivă a sentinței adoptate, însă pripit a ajuns la concluzia de a înlătura eroarea vizată prin *„suplinirea dispozițiilor instanței de fond cu următoarea sintagmă (apelul procurorului...se admite, cu indicarea în dispozitivul sentinței a sintagmei...) „Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru extrădarea inculpatului în sumă de 24 787, 46 (douăzeci și patru mii șapte sute optzeci și șapte, 46) lei se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului solicitării date să decidă instanța civilă” (f.d. 54, 55, vol. III).* Formularea expusă atât în partea descriptivă, cât și în partea dispozitivă a deciziei contestate nu poate fi menținută de către instanța de recurs, din motiv că prin admiterea apelului declarat de partea acuzării, instanța de apel urma să țină cont de prescripțiile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează expres că: (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

În continuare, instanța de recurs, statuând asupra argumentelor expuse în recursul procurorului referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, care au fost invocate și în apel, constată că instanța de apel nu s-a referit în nici un fel asupra argumentelor din apelul acestuia.

Mai mult de atât, luând în considerare faptul că instanța de apel s-a pronunțat pe marginea chestiunii privind cheltuielile judiciare suportate pe caz, aceasta nu a indicat în decizia adoptată motivele care au stat la baza soluției pronunțate, ci doar a susținut în mod superficial concluzia primei instanțe referitoare la aspectul dat.

Prin urmare, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel s-a expus vag, cu fraze de ordin general asupra soluției de admitere în principiu a solicitării acuzatorului de

stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru extrădarea inculpatului, formulând următoarea motivare în acest sens: „ 11. Colegiul penal constată că instanța de fond, deși în partea descriptivă a sentinței din 12.02.2020 a motivat soluția privind admiterea în principiu a solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului Breslaș Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 24 787,46 lei, totuși în dispozitivul sentinței nu a indicat faptul dat. În cele din urmă, Colegiul penal are să admită în parte apelul procurorului înaintat împotriva sentinței instanței de fond în partea laturii cheltuielilor de judecată.

Conform prevederilor art. 389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Conform prevederilor art. 397 pct.5 CPP, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Reieșind din normele legale menționate mai sus, Colegiul penal consideră că instanța de fond prin omisiune a admis o eroare, în sensul în care a constatat instanța de apel. Astfel, pentru înlăturarea neajunsurilor din dispozitivul sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2020, Colegiul penal are să suplinească dispozițiile instanței de fond cu următoarea sintagmă ” Solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate de stat pentru extrădarea inculpatului în sumă de 24 787,46 (douăzeci și patru mii șapte sute optzeci și șapte, 46) lei se admite în principiu, urmînd ca asupra cuantumului solicitării date să decidă instanța civilă ” (f.d. 54, vol. III).

Având în vedere cele relatate, instanța de recurs reamintește că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea, ceea ce în cauza penală dată nu s-a efectuat.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul lărgit constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, circumstanță care în mod inevitabil duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din motiv că aceste erori nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de erorile indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Breslaș Ion XXXXX*, în partea încasării cheltuielilor judiciare, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Pronunțată integral la *17 iunie 2021*.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Victor Boico